

PORTAR L'EVANGELI A LA SOCIETAT

Benvolguts en Crist:

El passat dia 26 de setembre a Cal Bisbe, amb la firma dels documents corresponents, va començar la meva responsabilitat com Administrador Apostòlic de la nostra diòcesi. Em consta que tots coneixeu aquesta nova situació. No vull deixar passar ni un minut més per a agrair les mostres d'afecte i proximitat que vaig rebre de tots els que em saludaren durant la meva primera estada a l'illa. A més, vull que sapiguen que agraeisc encara més les vostres oracions dirigides al Senyor per a un bon servei en aquest nou càrrec pastoral que he rebut.

Vénc de l'arxidiòcesi de València en la qual continuo essent Bisbe Auxiliar. Amb tota seguretat el Senyor m'ajudarà a fer compatibles les dues tasques. Allí compto amb moltes persones que col·laboren amb mi en les distintes activitats pastorals. Aquí, pel que he vist, hi ha prou preveres, religioses i seglars que també col·laboren constantment en l'evangelització de la nostra societat. Ho han fet amb el Bisbe Joan, a qui en nom de tots agraeisc el seu servei i entrega pastoral, i ho faran amb els distintes Pastors que el Senyor enviï a aquesta diòcesi. Que sigui Ell qui premiï a tots tanta generositat.

La nostra preocupació principal en aquests moments és la d'anunciar amb fets i paraules el missatge de Jesucrist a tots els qui ens envolten. Per suposat tractar també de viure nosaltres, pastors i fidels, el manament del Senyor amb creixent autenticitat. Aprenent, celebrant, resant. Com podeu veure, és la mateixa preocupació de l'Església al llarg dels segles des del dia de Pentecostès. És el que va fer de forma immediata i entusiasta l'apòstol Pau. Ell mateix pot ser el nostre model per a seguir i per anunciar Jesucrist; així ho recordarem en aquest Any de sant Pau convocat pel Papa Benet XVI. Continuant les seves indicacions milions de persones han seguit la tasca evangelitzadora al llarg de la història. És el que han fet els vostres avantpassats amb el regal de la fe confiada i transmesa.

Demano a Déu que, amb el missatge de Crist al cor i als llavis, la nostra església diocesana es mostri unida, alegre i convincent en el servei, en l'amor i en la misericòrdia en mig del nostre món. Comptam amb aquest curs 2008-09 com un regal de Déu per a la nostra vida personal i comunitària, per a créixer en aquests objectius evangèlics.

La Mare de Jesús, nostra Patrona la Mare de Déu del Toro, intercedirà per a què tals desitjos i sentiments siguin una joiosa i esperançada realitat.

Rebeu la benedicció del Senyor.

Ciutadella de Menorca, 1 d'octubre de 2008
 Salvador Giménez Valls
 Administrador Apostòlic de Menorca

16 DE NOVEMBRE **DIA DE L'ESGLÉSIA DIOCESANA**

Benvolguts en Crist:

El Sacrament del Baptisme obre les portes a la incorporació dels cristians a l'Església. L'educació de la fe, la celebració dels sagraments, i el compromís solidari formen part d'un procés que es desenvolupa al llarg de la nostra vida en un lloc concret i determinat anomenat parròquia, amb unes persones que acompanyen i orienten per tal que, en comunitat, es trobin amb el Senyor i actuïn seguint el seu manament i el seu estil. A tots els nivells: en l'Església universal, en l'església diocesana i en la parròquia.

A Menorca, la unió de totes les parròquies constitueix l'Església particular, la Diòcesi, presidida pel Bisbe. En aquesta Església hem rebut la formació cristiana i col·laborem en les iniciatives i projectes que la mateixa impulsa en benefici de tothom.

Des de fa uns anys celebrem el dia de l'Església Diocesana en un dels diumenges del mes de novembre. Per a aquest any, la Conferència Episcopal Espanyola ha fixat el dia 16. I, com ja sabeu, té com a finalitat promoure en tots vosaltres sentiments d'alegria i responsable pertinença a aquesta mateixa Diòcesi.

Les breus línies que, com Administrador Apostòlic us dirigeixo, tenen com objectiu recordar-vos això mateix accentuant que és imprescindible la vostra col·laboració, en temps, en dedicació personal i en aportació econòmica per a què totes les accions i projectes evangelitzadors i solidaris que porta a terme la Diòcesi siguin una constant realitat. Us exhorto a que ho faceu amb el mateix entusiasme amb que manteniu el vostra compromís amb les vostres parròquies. Necessita la nostra Diòcesi que tots els catòlics responguin eficaçment per tal que el nou model de finançament de l'Església sigui de cada vegada més sòlid.

No us oblideu d'elevar les vostres pregària a Déu per l'Església Diocesana. Repeteixo el meu agraïment sincer pel què s'ha fet durant els anys anteriors. Us demano, a més, que tots, sacerdots, membres de vida consagrada i fidels laics continuem en aquesta línia ascendent de compromís eclesial i solidaritat amb els germans.

Rebeu la benedicció del Senyor.

+Salvador Giménez Valls,
Bisbe Administrador Apostòlic

23 DE NOVEMBRE: **DIA DE LA CATEQUESI**

Benvolguts en Crist:

Al llarg de l'any la nostra Església celebra distintes jornades per a recordar-nos a tots un aspecte important de la vida cristiana i del nostre compromís pastoral.

Amb tota seguretat el Dia de la Catequesi, Jornada en la qual la nostra Diòcesi convida a tothom a pregar i a participar en les activitats catequístiques, té unes connotacions molt entranyables. Toca una dimensió essencial de la nostra fe i cap catòlic no pot ser indiferent a aquesta realitat. És el procés pel qual donam a conèixer a altres, d'una manera orgànica i sistemàtica, el missatge, l'obra i la persona de Jesucrist. Tots vosaltres heu gaudit en algun moment de la vostra vida de les explicacions i vivències amb les quals els catequistes intentaven apropar-vos al Senyor per tal que el coneguéssiu més, l'estiméssiu millor i el seguíssiu amb major autenticitat. Recordareu, sobretot, la vostra infància i adolescència en els grups de catequesi on descobríreu Aquell que dóna sentit a la nostra vida.

També desitjo que mai no oblideu aquest moment i que sempre us alegreu i participeu d'aquest compromís inicial. Al llarg de la vostra vida tindreu

ocasió de tornar a reflexionar sistemàticament sobre la fe. Feis-ho com adults.

La gran preocupació de l'Església al llarg dels segles és com transmetre la fe del Senyor. Sant Pau i els altres apòstols mostraren amb alegria i fortalesa el missatge cristià emprant tots els mitjans que tenien a l'abast. Sobretot feren servir la seva vida (paraules i gestos) i no varen tenir por de morir per haver-lo anunciat. Posteriorment i fins al dia d'avui l'Església ha disposat de pastors, teòlegs i catequistes que, en cada època, han donat a conèixer el mateix missatge amb mètodes variats. El catecisme és un instrument insubstituïble en aquests darrers segles. L'Església el posa, de manera especial, en mans dels catequistes per tal que la seva tasca sigui més eficaç.

En el Dia de la Catequesi d'aquest any desitjo recordar-vos a tots que l'Església espanyola compta amb un catecisme que els bisbes han posat a disposició dels catequistes, dels pares i mares, dels infants i dels adolescents per tal que el desenvolupament de la catequesi estigui més ben estructurat i els continguts de la fe siguin expressats en un llenguatge comú. Es titula JESÚS ÉS EL SENYOR. És imprescindible que sigui estudiat i posat en pràctica en totes les parròquies i centres. I aquest és un compromís que ens pertoca a tots:

Als rectors i altres preveres, que organitzen cada any els processos catequètics a les parròquies i centres.

Als pares i mares, que desitgen el millor per als seus fills i els acompanyen en la recepció dels sacraments.

Als catequistes, que entreguen la seva vida i serveixen en aquesta tasca fonamental de l'Església.

Als fillets, adolescents i joves, que desitgen conèixer, estimar i seguir el Senyor.

I a tots incumbeix demanar a Déu pels catequistes. Perquè siguin cada dia més i millors. I que la seva tasca faci realitat el lema d'aquest any "CATEQUISTES A L'ESTIL DE JESÚS" actuant sempre com Ell ho feia en la seva vida. Aquí teniu l'exemple de la seva actitud davant la dona samaritana.

Rebeu la benedicció del Senyor.

+ Salvador Giménez Valls,
Bisbe Administrador Apostòlic

EL NAIXEMENT DEL SENYOR

Benvolguts en Crist:

És aquest el temps propici per a què tots els cristians recordem un esdeveniment fonamental en el esdevenir històric de la humanitat: el naixement de Jesucrist a Betlem. Amb la seva vinguda al món ens revela de manera definitiva el gran amor de Déu Pare i ens ensenya l'amor que ens devem els uns als altres. En la seva predicació i en la seva vida ho repetirà constantment. Fins i tot ens dirà que esteim obligats a estimar els enemics. Per complex i difícil que sembli, els cristians volem complir aquest manament. Ens esforcem al llarg de tota la nostra existència per a respondre a aquesta exigència del Senyor. La seva mort i la seva resurrecció són la confirmació i la plenitud d'aquest ensenyament.

Seguir Jesucrist en totes les indicacions que ens ofereix dona sentit a la vida dels cristians, i omple de felicitat l'actuació diària. Viure a l'estil del Senyor en l'amor, en el perdó i en el servei ha de produir en tot cristià un sentiment immens de felicitat que el projecta a anunciar-lo a tots els qui l'envolten.

A més, en totes les parròquies apareixen signes externs que recorden el naixement i la vida del Senyor. Llums i ciris, nadales i melodies, adorns i postals ens conviden a reflexionar amb més profunditat en aquesta dies quin significat té la nostra vida personal i comunitària. És un costum molt antic i molt arrelat entre nosaltres el "fer el Betlem" on s'escenifiquen distints moments de la infància del Senyor. Pot resultar una excel·lent catequesi per a tothom. Pot servir per a explicar la vida de Jesús i el missatge que ha revelat a la humanitat. És segurament una ocasió immillorable per fer arribar a tots els fillets i adolescents què significa seguir els manaments de l'Infant que neix aquests dies. Em consta que a moltes cases es fa el mateix. Demano al Senyor que tot això serveixi per a aprofundir en el més important de la nostra fe tant en la vida familiar com en la vida parroquial.

En un altre ordre que coses, en aquestes dates també es manifesta en repetides ocasions el desig de felicitat per a tota la humanitat. És expressió dels sentiments més nobles de l'ésser humà que es concreten en el regal que Déu Pare ens fa a tota la humanitat amb el naixement del seu Fill. Els cristians vivim la felicitat de l'esdeveniment, la seva celebració anual i la necessitat de manifestar als altres la immensa alegria i joia que atresorem seguint el Senyor.

Una vegada més ho volem fer sense rutines, sense desànim, amb entusiasma, amb autenticitat. Manteniu entre vosaltres els sentiments propis de Jesucrist que neix en el vostre cor, a l'interior de cada persona i al centre de la humanitat.

No us conformeu amb les aparences, amb els paraments externs, amb el consum desmesurat, ni amb els menjars excessius. Cercau en aquests dies el significat de la festa: neix un Infant que ens porta la felicitat absoluta per a tothom. Així ho hem d'acollir i així ho hem d'anunciar.

Que el Senyor us beneeixi a tots.

+ Salvador Giménez Valls,
Bisbe Administrador Apostòlic.

Nadal 2008

SANT ANTONI: SOLIDARITAT PRESENT I ESPERANÇA DE FUTUR

Sant Antoni Abat és un sant molt estimat i admirat per moltes generacions de cristians. És també el patró de Menorca, l'encarregat de protegir la gent i la terra menorquines. Dia 17 coincideix la mort del sant amb la recuperació de la cosmovisió cristiana de la vida en aquesta part d'Europa l'any 1287. Ja són molts els segles de continuïtat d'una cultura amb arrels cristianes. Se recupera una tradició que es remunta amb documentació escrita, al menys fins al segle IV. En aquells anys, en què el nostre patró viu a unes altres terres, ja apareixen per Menorca signes de seguidors de Jesús de Natzaret amb una incipient organització eclesial. Cristians i església. A més els historiadors coincideixen en assenyalar l'existència de monjos en diversos llocs de l'illa. Per descomptat que no oblidam el bisbe Sever que va dirigir els primers passos de la nostra església diocesana.

A més de celebrar la festa, des d'aquest Full convido tots els cristians a conèixer l'admirable vida del sant i a seguir alguna de les seves virtuts. Tots sabeu que els sants, persones com nosaltres, són proposats per l'Església com models d'actuació. Coneixeren Jesús, s'identificaren amb Ell, tingueren dificultats i contratemps al llarg de la seva vida però, amb l'absoluta confiança en Déu i amb el seu propi esforç, aconseguiren superar-los. L'actuació d'aquestes admirables persones se centrà en una constant entrega al servei dels altres; moguts per la fe en Jesucrist, volgueren oblidar els seus propis beneficis i atendre les dificultats alienes. M'agradaria que nosaltres, els cristians actuals, fóssim més despresos amb els nostres béns, mostràssim més austeritat en el viure, mostràssim una

major solidaritat i mai féssim del diner o del benestar un absolut de les nostres vides. Sobretot si aquesta atracció per les coses materials suposen un menyspreu o un oblit vers els nostres germans.

També desitjo convidar tots els que celebren aquesta festa, residents o visitants, a compartir l'alegria i la proximitat mútua sentit-nos poble unit que expressa els seus sentiments de solidaritat present i d'esperança en el futur; també a compartir la valoració de les arrels cristianes de la nostra societat i de tota la cultura occidental. Són signes de la nostra pròpia identitat que exigeixen un respecte al començament del segle XXI. Som el resultat del que han pensat, sentit i produït els nostres avantpassats, i el respecte a la gent dels nostres dies demana també la mateixa veneració al que ha constituït el sentir dels homes d'èpoques passades. Sabent que en tot hi ha llums i ombres, elements per admirar i aspectes a refusar. Discernir i apropiat-se de que és positiu, evaluar i penedir-nos del que és negatiu serà una funció inexcusable de tota generació evitant excloure cap dels elements que configuren el ser humans.

L'aspecte religiós contribueix a conformar, entre altres components, la integralitat de la persona i està inserit en el seu cor. Des de la seva radical llibertat escolta i accepta les indicacions que li vénen de Dalt. En aquest senti abunden els signes externs que són produïts pel mateix impuls de la fe. En el nostre cas concret de la fe que suposa l'encontre amb Jesucrist. Veim al nostre voltant campanars i façanes d'esglésies, escultures i obres pictòriques, mesures del temps i festes anuals, noms de carrers i de pobles. A més d'aquests signes externs, podem afirmar que la dignitat de la persona, la igualtat de tots els éssers humans, la fraternitat i la justícia, el respecte i la promoció dels drets humans, la defensa de la vida i de la llibertat... són un conjunt d'elements que brollen del cor de l'Evangeli, de la paraula i de l'actuació de Jesús de Natzaret que s'ha convertit en cultura al llarg dels segles per la resposta agraïda de milions de persones a aquesta resposta de Déu sobre la humanitat.

Fa uns dies em preguntava una persona molt major, plena de tendresa i ingenuïtat: Per què pot molestar a alguns un Sant Crist col·locat en un lloc públic? No vaig saber respondre. Vaig pensar en la nostra història passada, en la qual hi ha hagut errades en la presentació i encerts en el desenvolupament del missatge. Va venir a la meua ment la petició de perdó o l'orgull de la fe però mai l'eliminació dels signes que ens identifiquen. Perquè el resultat de l'examen entre el positiu i el negatiu és tan inclinat cap al primer que a un li costa entendre la molèstia, el refús o l'escàndol davant el senyal de l'amor més exquisit que ens regala el Crucificat.

És a Crist a qui segueix Sant Antoni Abat. A Ell celebrem en aquesta festa.

+ Salvador Giménez Valls,
Bisbe Administrador Apostòlic
Festa de Sant Antoni 2009
